

„Egy zenekar attól lesz jó, ha dolgozik”

Farkas Pál a regionális szövetségről, a mindennapokról és a váci helyzetről

Nagyon sokszínű repertoárral rendelkezik, és természetesen koncerten muzsikál a Váci Szimfonikus Zenekar.

Az együttes jövőre ünnepelheti megalakulásának

három évtizedes jubileumát, az utóbbi időszak

azonban nem volt túl kedvező a számukra, hiszen

I. kategóriás együttesből – az előadó-művészeti

törvény változása miatt – a pályázatiak közé kerültek.

Farkas Pál karmester ennek ellenére töretlen lendü-

lettel irányítja az együttest, szervezi a fellépéseket,

működteti a társulatot. A nemrég alakult, regionális zenekarokat tömörítő szövetségnek is a tagjává váltak.

Í Ön az első pillanattól végigkísérbette az együttes történetét, hiszen muzsikusa, koncertmestere, majd dirigense és vezetője lett a váci zenekarnak... Hogyan látja a most született, regionális zenekari szövetség szerepét? Mindez mit tud nyújtani a Váci Szimfonikusoknak?

– Mindenképpen összetartozást jelent. Használó cipőben járunk, bár mi vagyunk az egyetlen zenekar, amely kiesett az első kategóriából... Számunkra nagyon nagy veszteséget jelent a változás, csak a főállásban foglalkoztatott zenészekkel működő együtteseket kezelik kiemelten. Mindez újra arra kényszerítette az együttesünket, hogy próbáljunk annyi koncertet szervezni és eladni, amelyből valamilyen szinten működtethető az egyesület.

Í Gondolom, azért a váci zenekar is részesült a pályázati keretből...

– Igen, az ott szétosztható összegek közül az egyik legtöbbet, 10 millió forintot kaptunk, ez azonban a korábbi állami támogatási összegnek az egyharmada. De nem mi vagyunk az egyetlenek, akik nem főállásban foglalkoztatnak muzsikusokat és próbálnak valahogyan talpon maradni. Ezért is fontos, hogy segítsük és támogassuk egymást a most szerveződő szövetségben, hiszen függetlenül a kiemelt zenekaroktól, úgy érzem, szükség van a mi munkánkra, mert olyan területeken tevékenykedünk, amelyek elláthatlanok.

Í Néztem a naptárukat, rengeteg hangversenyt adnak, szinte minden napra jut fellépés..

– Közel évi 100 koncertet adunk. Már azelőtt ismertté váltunk az országban, mielőtt első kategóriába kerültünk, hiszen huszonötezer fizetőnézőnk volt egy szezomban. A főálláson kívül minden paramétert teljesítettünk, ami az első kategóriához szükséges volt. Most kénytelenek vagyunk eladni magunkat, és ez sok mindenre kényszeríti az együttest a repertoár terén is. Sajnos, így nem tudjuk azt a kiegyensúlyozott munkát végezni, amit korábban. Csökkenteni kellett a próbaszámot, bár hetente így is két fix próbanapunk van, de sajnos nem tudunk egy előadásra annyit gyakorolni, költeni, mint amennyit szeretnénk. A produkciókat pedig el is kell adni, s nehéz felvenni a versenyt olyan együttesekkel, amelyek olyan magas állami támogatást kapnak, hogy megengedhetik maguknak a térítési díj nélküli hangversenyeket. Nem vagyok elégedetlen, de egyre nehezebb a regionális zenekarok léte... Nem is magunkról beszéllek, hanem azokról a társulatokról, amelyek nincsenek ennyire benne a köztudatban, és nem koncerteznek ennyit.

Í Gondolom, az együttese tagjai főként zenetanárként dolgoznak.

– Igen, főleg váciak, de a Dunakanyar régióból is járnak zenészek, Szobtól Budapestig, elsősorban zenetanárok. Akadnak

persze olyan muzsikuskok is, akik több zenekarban játszanak, ügyesen szervezve az életüket. Az együttes tőzsgárdáját a fiatalok és középkorúak alkotják.

Í Abhoz képest, hogy nem főállásúak a zenészek, egyetlen októberi hétnek néztem a programját, döbbenetes...

– Kedden két próbánk van, egy koncert, másnap szintén, csütörtökön délelőtti próba, este koncert, pénteken egy német karmester érkezik Mozart Requiem-próbára, szombaton délelőtti Requiem-próba, majd azonnal Siófokra utazás, beálló próba és este színházi előadás, vasárnap beálló próba, ötkor koncert a német kórusral. Igaz, hétfőn érkeztem meg Ecuadorból, ahol egy 80 fős nemzeti zenekar élén Liszt, Erkel és Kodály műveiből összeállított műsorral vendégszerepeltem, de a zenekarom addig is koncertezett idehaza, vendégkarmesterekkel. A mi zenekari életünkben nem minden hangverseny jelent nagyzenekari fellépést, sok olyan előadásunk is akad, amelyen 20-25 fő muzsikál.

Í Nagyon sok színházi fellépésük is van.

– Rengeteg teátrummal vagyunk kapcsolatban, mi látjuk el a zenei kíséretet. Hat évig voltunk az InterOperett társulatának a zenekara, a Belvárosi Színházban, heti három alkalommal játszottunk. Így, ezzel az állandó felkéréssel 160-170 fellépésünk is volt egy évben. Jelenleg a Szigeten kívül a Turay Ida és a József Attila Színházzal állunk kapcsolatban, az Operettvilág együttesével is dolgozunk. Csonka Zsuzsa szervezésében is több bemutatónk volt. A fiatalokból álló HungarOperett produkciót is segítjük.

Í Abogy nézem a programjukat, nagyon sokféle műsort játszanak...

– Igyekszünk minden műfajban otthonosan mozogni, így a hagyományos klasszikus koncertek mellett, repertoárunkban megtalálható a kamaraopera, az operagálák mellett egy-egy teljes nagyopera (Bánk bán) vagy daljáték (János vitéz) is előfordul, oratóriumokat nemcsak belföldön, hanem külföldi kórusokkal is bemutatunk, az operett gálák és színházi előadások széles skáláját játszottuk. Nem idegen tőlünk a filmzene vagy a musical műfaja sem. Programjaink

hétről hétre változnak, így a színes, változatos munka „ébren tartja” a zenészeinket, nem fásulnak bele egy-egy műfajba, üdék, frissek maradnak, várakozással néznek egy-egy próbaidőszak vagy koncert elé.

■ *Komolyan kiveszik a részüket a város zenei életéből, látom, újról koncertet szerveznek, saját bérletsorozatuk is van.*

– Igen, a bérleti sorozatainkat fontosnak tartjuk és igyekszünk minden réteghez eljutatni. Kiemelt figyelmet fordítunk az óvodás korúakra, az ismeretterjesztő, hangszerbemutató előadások mellett a társművészet is megjelenik, így vannak tánccal vagy bábelőadással kombinált produkciók is. Általános iskolásokat nemcsak a koncerttermünkben látunk vendégül, hanem iskolájukba is viszünk programokat, a városon kívül a régióban is. Középiskolások részére szervezett bérleti előadásainkat több műfaj érintésével szerkesztjük. A városban igyekeztünk hagyományokat teremteni, így az újról koncertek mellett a Tavaszi Fesztiválon több műfajjal megjelenünk. Természetesen a Váci Világi Vigalom alatt is a hagyományos nyitókoncertet mi adjuk, majd másnap színházi vagy gálaműsorral lépünk színpadra. Augusztusi ünnepi előadás is feladataink közé tartozik, így az őszi, vagy téli művészeti napokon való megjelenés is. Régi kedves hagyományunk az is, hogy a Zene világ-napján ingyenes koncertet adunk.

■ *Nagy sikerrel, hiszen erre igényelni kell a belépőket, betekkel az esemény előtt az összes jegy elfogyott.*

– Komoly közönségünk van. Három, három és félezer ember rendszeresen jár a koncertjeinkre, a szabadtéri eseményekre pedig még többen jönnek. Nemcsak váciak, hanem a környékről és Pestről is érkeznek. Ez mindenképp jelzés a számunkra, hiszen a baráti körünkbe lehet regisztrálni, így tagjaink bővebb információt kaphatnak, esetenként külön meghívásban vagy kedvezményekben részesülnek.

■ *Láttam, a Vác díszpolgára címet is megkaptam. Mennyire viseli szívén a város a zenekarát?*

– A mostani időszakban nagyon kevés támogatást kapunk, tudjuk persze, hogy egy város életében mennyi mindenre kell pénz, de azért számunkra ez így is elkészerítő. Nem könnyű a helyzetünk. Vannak időszakok, amit túl kell élni, és mi most egy ilyenben vagyunk.

■ *Hol szoktak koncertezni?*

– A Bartók Béla Zeneiskola a mi székelyünk, így ott van a próbahelyiségünk és a koncerttermünk, egyben a központunk is. Szeretünk azon a helyszínen dolgozni, jó a hangversenyterme, bár már szinte kinőttük, olyan hangzást tudunk produkálni. A művelődési központban rendezzük a nagyobb koncerteket, oda többen beférnek.

■ *Milyen tervei vannak a következő időszakokra?*

– Ma például két felkérést kaptunk, az egyik Németországból érkezett... Minden nap dolgozunk, küzdünk a létünkért. Már a

2014-es koncerteket szervezem. Fontos számunkra az is, hogy a Filharmóniával ugyancsak dolgozunk, a Váci Szimfonikusok látják el klasszikus zenével Nógrád megyét. De ez inkább szívügy, hiszen a honorárium nagyon csekély, a Filharmóniai bérletes előadások inkább szolgálatnak tekinthetők. Ezért fontosak a regionális együttesek, és jó, hogy a szövetséggel hallatjuk a hangunkat. Kellő összefogással talán a minisztériumban is odafigyelnek ránk. Egy zenekar attól lesz jó, ha dolgozik. Hetente kétszer-háromszor össze kell ülni és muzsikálni. Egyébként csak alkalmi együttes marad... Amikor megkaptam a váci zenekart már a kezdet kezdetén rákényszerültem arra, hogy eladjam a produkciókat. Ez segített az elindulásban, s most abban, hogy életben maradjunk.

■ *Önök a koncertszámukkal kiemelkednek a regionális zenekarok sorából...*

– 19 éve irányítom az együttes munkáját. Ezalatt az idő alatt szerkezetileg a működésünket át kellett alakítani, az adott időszak követelményéhez, igényéhez és a mindenkori jogszabályokhoz. Ezen belül kellett megtalálni azt az utat, amely egy közösség (50 fő) számára tartós, biztonságos, és a szakmai fejlődés lehetőségét hordozza magában. Talán a közelgő 30 éves évfordulónk is igazolja, hogy jó úton járunk, és ha vannak nehezebb időszakok is, a zene szeretete, az elhivatottságunk és a koncertek sikerei tovább lendítenek és éltetnek.

R. Zs.